

LUXEMBOURG

ПЪРВОИНСТАНЦИОНЕН СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ
TRIBUNAL DE PRIMERA INSTANCIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SOUD PRVNÍHO STUPNĚ EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS
GERICHT ERSTER INSTANZ DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE ESIMESE ASTME KOHUS
ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF FIRST INSTANCE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
TRIBUNAL DE PREMIÈRE INSTANCE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT CHÉADCHÉIME NA GCÓMHPHOBAL EORPACH
TRIBUNALE DI PRIMO GRADO DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU PIRMĀS INSTANCES TIESA

EUROPOS BENDRIŲ PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS
Az EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-PRIMISTANZA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
GERECHT VAN EERSTE AANLEG VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
SĄD PIERWSZEJ INSTANCIJ WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE PRIMEIRA INSTÂNCIA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
TRIBUNALUL DE PRIMĂ INSTANȚĂ AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE
SÚD PRVÉHO STUPŇA EURÓPSKÝCH SPOLEČENSTEV
SODIŠČE PRVE STOPNJE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS FÖRSTAINSTANSRÄTT

Kontakty z Mediami i Informacja

KOMUNIKAT PRASOWY nr 80/07

7 listopada 2007 r.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji w sprawie T-374/04

Republika Federalna Niemiec / Komisja Wspólnot Europejskich

SĄD STWIERDZA NIEWAŻNOŚĆ DECYZJI KOMISJI W SPRAWIE NIEZGODNOŚCI PRZEWIDZIANYCH W NIEMCZECH „KOREKT EX POST” UPRAWNIEŃ DO EMISJI GAZÓW CIEPLARNIANYCH

Komisja nie wykazała, że korekty w drodze redukcji ex post przewidziane w niemieckim krajowym planie rozdziału uprawnień naruszały kryteria ustanowione w dyrektywie ustanawiającej system handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie

Dyrektywa 2003/87/WE ustanawia system handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie w celu wspierania zmniejszania emisji gazów cieplarnianych, w szczególności dwutlenku węgla, w efektywny pod względem kosztów oraz skuteczny gospodarczo sposób. Emisje z instalacji wymienionych w dyrektywie wymagają uzyskania uprzedniego pozwolenia oraz przyznania uprawnień zgodnie z krajowym planem rozdziału uprawnień (KPRU). Jeśli operatorowi instalacji uda się ograniczyć swoje emisje gazów, to nadwyżki uprawnień mogą być sprzedane innym operatorom, których emisje są nadmierne.

Dnia 31 marca 2004 r. Republika Federalna Niemiec notyfikowała Komisji swój KPRU na okres lat 2005-2007. Ten KPRU przewidywał, między innymi, możliwość zredukowania, w niektórych określonych przypadkach uprawnień przyznanych na daną instalację w danym okresie. Wspomniane korekty w drodze redukcji ex post przewidziane są w szczególności w następujących przypadkach:

- roczne emisje danej instalacji stanowią mniej niż 60% średnich rocznych emisji zarejestrowanych podczas okresu odniesienia,
- operator rozpoczyna eksploatację nowej instalacji zastępującej starą instalację, której zdolność produkcyjna była większa,
- wykorzystanie wielkości produkcji instalacji, której eksploatacja rozpoczęta została w 2003 lub 2004 r. jest mniejsze od początkowo przewidywanego,
- poziom działalności instalacji, której eksploatacja rozpoczęła się po dniu 1 stycznia 2005 r. jest niższy od zadeklarowanego poziomu działalności.

Niemiecki KPRU przewiduje poza tym, że nieprzydzielone lub odebrane uprawnienia do emisji są przenoszone do rezerwy. Uprawnienia te są dostępne dla nowych operatorów znajdujących się na terytorium Niemiec.

Na mocy decyzji z dnia 7 lipca 2004 r. Komisja uznała niemiecki KPRU w takim zakresie w jakim przewidywał on pewne korekty ex post za niezgodny z niektórymi kryteriami zawartymi w załączniku III do dyrektywy i zażądała ich usunięcia. Republika Federalna Niemiec wniosła do Sądu o stwierdzenie nieważności tej decyzji.

W swoim dzisiejszym wyroku Sąd, zbadał zgodność z prawem dokonanej przez Komisję oceny korekt ex post przewidzianych w niemieckim KPRU w odniesieniu do jakoby naruszonych kryteriów.

Wymóg, zgodnie z którym KPRU powinien zawierać wykaz instalacji objętych dyrektywą wraz z ilościami uprawnień przeznaczonych do rozdzielania każdej z nich (kryterium nr 10)

Sąd uznał, że Komisja niewłaściwie określiła znaczenie tego kryterium, rozumianego w świetle celów dyrektywy, ponieważ zakwalifikowała ona sporne korekty ex post jako sprzeczne z systemem i ogólną strukturą tej dyrektywy.

Sąd przypomniał, że głównym zadeklarowanym celem jest zmniejszenie, w znaczący sposób, emisji gazów cieplarnianych. W zmierzaniu do tego celu, rozdział uprawnień winien jednak dokonywać się z poszanowaniem „podcelów”, takich jak zachowanie spójności rynku wewnętrznego oraz unikanie zakłóceń konkurencji.

Sąd uznał, że sama okoliczność, że sporne korekty ex-post mogą odwieść operatorów od obniżenia ich poziomów produkcji, a w konsekwencji ich poziomów emisji, nie wystarcza by podważyć zgodność z prawem tych korekt w świetle ogółu celów dyrektywy, takich jak utrzymanie korzystnych i efektywnych warunków gospodarczych, zmniejszenie emisji w drodze usprawnień technicznych i zachowanie spójności rynku wewnętrznego oraz utrzymanie warunków konkurencji.

Komisja zatem nie wykazała, by zawarty w dyrektywie wymóg wskazania w KPRU uprawnień przeznaczonych do rozdzielania każdej z instalacji, ograniczał zakres swobody państwa członkowskiego co do form i środków transpozycji tej dyrektywy w prawie krajowym w taki sposób, który zakazywałby zastosowania spornych korekt ex post w Republice Federalnej Niemiec.

Zakaz dyskryminacji przedsiębiorstw lub sektorów w sposób, który może niesłusznie sprzyjać niektórym przedsiębiorstwom lub działaniom (kryterium nr 5)

Sąd uznał, że **Komisja nie wykazała, że korekty ex-post stosujące się do nowych operatorów są sprzeczne z zakazem dyskryminacji.**

Wskazał on, że nie wynika ani z zaskarżonej decyzji ani z komunikatów Komisji, z jakiego powodu oraz w jakiej mierze nowi operatorzy mieliby się znajdować w analogicznej bądź też odmiennej sytuacji w stosunku do innych operatorów, pod względem zastosowania korekt ex post.

Argument podniesiony przez Komisję w trakcie postępowania przed Sądem, według którego dysponowanie przez nowych operatorów możliwością późniejszej korekty liczby przydzielonych uprawnień jest dla nich korzystne gdyż pozwala im to na dokonanie zawyżonych szacunków poziomu produkcji podczas złożenia wniosku o przydział oraz powoduje łagodniejsze kontrole ze strony władz niemieckich jest rażąco sprzeczny wewnątrznie oraz błędny.

Sąd stwierdził wreszcie, że Komisja, nie wykazując, iż porównywalne sytuacje były traktowane w różny sposób, uchybiła przesłankom zastosowania zasady równego traktowania.

W konsekwencji, Sąd stwierdził nieważność decyzji Komisji w takim zakresie w jakim uznaje ona środki korekcyjne ex post przewidziane w niemieckim KPRU za sprzeczne z kryteriami ustanowione dyrektywą i nakazuje ich usunięcie.

UWAGA: Odwołanie od orzeczenia Sądu Pierwszej Instancji, ograniczone do kwestii prawnych, może zostać wniesione do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich w terminie dwóch miesięcy od doręczenia orzeczenia.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże w żaden sposób Sądu Pierwszej Instancji.

Dostępne wersje językowe : BG ES CS DE EL EN ET FR HU IT NL PL PT RO SK SL

Pełny tekst wyroku znajduje się na stronie internetowej Trybunału

<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=PL&Submit=rechercher&numaff=T-374/04>

Tekst jest z reguły dostępny od godz. 12.00 CET w dniu ogłoszenia.

W celu uzyskania dodatkowych informacji, proszę skontaktować się z

Ireneuszem Kolowcą

Tel. (00352) 4303 2793 Faks (00352) 4303 2053